

[Landbrugsministeren]

Så siger hr. Lowzow, at efterspørgslen er afgørende for, hvad der produceres. Det er kun delvis rigtigt, for efterspørgslen i år og også tidligere har været væsentlig højere efter visse landbrugsprodukter, end der produceres. Derfor vil jeg i al beskedenhed tillade mig at regne med, at den landbrugslovgivning, som vi i øvrigt også med hr. Lowzows stemmer har vedtaget her i de seneste par år, i al stilfærdighed har været med til at fremme den udvikling, som vi alle ønsker.

Hr. Lowzow spurgte, hvordan skal man fastsætte forpagtningsafgifterne. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om vi overhovedet skal blande os i forpagtningsafgifterne. Man har jo altid kunnet fastsætte forpagtningsafgifter, da man på normal vis bortforpagtede disse gårde, og det forekommer da også, at man i henhold til landbrugsloven pålægger en mand at sælge en ejendom, som han har købt i strid med de gældende bestemmelser, og ej heller her blander vi os i, til hvilken pris det er. Derfor ved jeg ikke, om det er nødvendigt, at vi har nogen mulighed for at blande os i disse afgifter.

Når hr. Lowzow efterlyser en fast bestemmelse i § 7, vil jeg gerne sige, at jeg er parat til at drøfte en sådan fast bestemmelse, men jeg må udtale min bekymring for, at hvis vi får alt for faste bestemmelser i den slags ting, bliver vi alt for låst fast i administrationen af loven på en fornuftig måde, fordi det er jo altid de undtagelser, som man ikke har forudset ved lovgivningen, der kommer i klemme. Og disse undtagelser, er det min erfaring, er der uendelig mange af, som det er meget godt at have en mulighed for at tage hensyn til.

Om hr. Svend Haugaards ræsonnement om erstatning ved pålægning af landbrugspligt er korrekt skal jeg ikke kunne sige. Jeg er ikke så meget jurist, at jeg kan sige, om hr. Svend Haugaard har ret eller mine betæneligheder er rigtige. Men jeg vil nok sige, at den argumentation, som hr. Svend Haugaard bruger, synes jeg er lige den omvendte. Hr. Svend Haugaard siger, at man ikke giver erstatning, når man fritager for landbrugspligt. Nej, det skulle vel også nærmest være ham, der fik fritagelsen, der skulle betale for at få denne fritagelse, for det er jo ofte sådan, at jorden bliver af væsentlig større værdi for den pågældende ejer, når man fritager ham for landbrugspligten, fordi den

så kan sælges til en hel masse andre formål, som landbrugsjord jo ikke kan.

Jeg må sige til hr. Arne Bjerregaard, at han er meget ædelmodig, når han siger, at det ville være urimeligt, om han kunne arve sin fædrengård. Nu er der bare det ved lovforslaget, at det kan hr. Arne Bjerregaard, for når der er arv i direkte linje, kan han arve sin fædrengård. Der forlanges ikke engang, han skal have hovederhverv, men hvis hr. Arne Bjerregaard synes, vi har været for liberale på det område, kan vi jo da overveje at give den endnu en tand. Men jeg har foreslået dette her ud fra en betragtning om, at vi også gerne skulle have et flertal for loven, og derfor er arvebestemmelserne sådan, at man kan arve i direkte linje, selv om man ikke er landmand, selv om man ikke har landbrug som hovederhverv. Ganske vist strammer vi det lidt og siger, at hr. Arne Bjerregaard skal bo der, inden der er gået to år.

Hr. Aksel Pedersen vil gerne have søskende med. Jeg har ikke nogen oversigt over, hvad det vil betyde, men vi kan da prøve at se på i udvalget, om vi kan skaffe noget materiale om det.

Det spørgsmål, hr. Aksel Pedersen rejser om vejanlæg, er der sådan set taget hensyn til; i det forslag til lov om hovedlandeveje, tror jeg det hedder, som trafikministeren har fremsat, er der indføjet en bestemmelse om, at landbrugsministeren skal tages med på råd, inden man begynder planlægning af nye vejføringer, og det er jo et af de store problemer, der bliver rejst adskillige gange rundt omkring i landet.

Jeg vil gerne afkræfte, hvad hr. Poulsgaard sagde jeg skulle have sagt om, at bylandmænd var nogle fæle fyre, den slags udtalelser kunne selvfølgelig ikke falde mig i munden fra folketingets talerstol. Så for at det ikke skal komme til at stå i Folketingstidende, at jeg har sagt sådan, har jeg nu afkræftet dem.

Hr. Poulsgaard har selvfølgelig ret i, at der er mange af disse bylandmænd, som driver fortræffeligt landbrug. Der er sikkert også nogle, der betaler en god løn, men der er adskillige, som hverken gør det ene eller det andet, hverken driver landbrug eller betaler løn. Hr. Poulsgaard refererer jo til, at vi kommer fra det nordjyske område begge to, og i den forbindelse kan jeg nævne, at der oppe i det nordjyske område var en gammel